

“मीठे बच्चे- यो अनादि बनिबनाऊ ड्रामा हो, यो धेरै राम्रो बनेको छ, यसको भूत, वर्तमान र भविष्यलाई तिमी बच्चाहरूले राम्रोसँग जान्दछौ ।”

प्रश्न:- कुन आकर्षणको आधारमा सबै आत्माहरू तिम्रो पासमा खिचिएर आउनेछन् ?

उत्तर:- पवित्रता र योगको आकर्षणको आधारमा । यसबाट नै तिम्रो वृद्धि हुँदै जानेछ । पछि गएर बाबालाई तुरुन्तै चिन्नेछन् । देख्नेछन्- यति धेरैले वर्सा लिइरहेका छन्, देखेर धेरै आउनेछन् । जति पछि हुनेछ उति तिमीमा आकर्षण बढ्दै जानेछ ।

ओम् शान्ति । रूहानी बच्चाहरूलाई यो त थाहा छ- हामी आत्माहरू परमधामबाट आउँछौं, बुद्धिमा छ नि ? जब सबैजसो आत्माहरू आइसक्छन्, बाँकी थोरै मात्र रहन्छन्, तब बाबा आउनुहुन्छ । अहिले तिमी बच्चाहरूले कसैलाई पनि सम्झाउन धेरै सहज छ । दूर देशका रहनेवाला एकदम अन्तिममा आउनुहुन्छ । बाँकी थोरै रहन्छन् अहिलेसम्म पनि वृद्धि भइरहेको छ नि । यो पनि जान्दछौ- बाबालाई कसैले पनि जान्दैनन् भने फेरि रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई कसरी जान्न सक्छन् । यो बेहदको ड्रामा हो नि । ड्रामाका कलाकारहरूलाई थाहा हुनुपर्छ नि । जसरी हदका कलाकारहरूलाई पनि थाहा हुन्छ- फलानो-फलानोलाई यो पार्ट मिलेको छ । जुन कुरा बित्यो, त्यसैको फेरि सानो नाटक बनाउँछन् । भविष्यको त बनाउन सक्दैनन् । जुन कुरा बितिसक्यो, त्यसैलाई लिएर केही कहानीहरू पनि बनाएर ड्रामा तयार गर्छन्, त्यही सबैलाई देखाउँछन् । भविष्यको बारेमा त जान्दै जान्दैनन् । अहिले तिमीले जान्दछौ- बाबा आउनुभएको छ, स्थापना भइरहेको छ, हामीले वर्सा लिइरहेका छौं । जो जो आइरहन्छन्, उनलाई हामीले मार्ग बताउँछौं- देवी-देवता पद पाउने । यी देवताहरू यति उँच कसरी बने ? यो पनि कसैलाई थाहा छैन । वास्तवमा आदि सनातन त देवी-देवता धर्म नै हो । आफ्नो धर्मलाई भुल्छन्, अनि भनिदिन्छन्- हाम्रो लागि त सबै धर्म एकै हुन् । अहिले तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- बाबाले हामीलाई पढाइरहनुभएको छ । बाबाको निर्देशनबाटै चित्र आदि बनाइन्छ । बाबाले दिव्य दृष्टिद्वारा चित्र बनाउन लगाउनुहुन्थ्यो । कसैले त आफ्नो बुद्धिले पनि बनाउँछन् । बच्चाहरूलाई यो पनि सम्झाइएको छ, यो अवश्य लेख- पार्ट खेल्ने कलाहरू त हुन्, तर रचयिता, निर्देशक आदिलाई कसैले जान्दैनन् । बाबाले अहिले नयाँ धर्मको स्थापना गरिरहनुभएको छ । पुरानोबाट नयाँ दुनियाँ बन्नु छ । यो पनि बुद्धिमा रहनुपर्छ । पुरानो दुनियाँमा नै बाबा आएर तिमीलाई ब्राह्मण बनाउनुहुन्छ । ब्राह्मण नै फेरि देवता बन्दछन् । युक्ति हेर कस्तो राम्रो छ । हुन त यो अनादि बनिबनाऊ ड्रामा हो । तर धेरै राम्रो बनेको छ । बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीलाई गहन-गहन कुरा नित्य सुनाइरहन्छु । जब विनाश शुरू हुनेछ तब तिमी बच्चाहरूलाई पहिलेका सारा इतिहास थाहा हुन्छ । फेरि सत्ययुगमा जानेछौ, त्यसपछि पहिलेको इतिहास केही पनि याद रहनेछैन । यथार्थमा कर्म गर्दै रहनेछौ । बितेका कुरा कसलाई सुनाउने ? यी लक्ष्मी-नारायणहरूले पहिलेको बिल्कुल जान्दैनन् । तिम्रो बुद्धिमा त भूत, वर्तमान, भविष्य सबै छ- कसरी विनाश हुनेछ, कसरी राजाई हुनेछ, कसरी महल बनाउनेछौ ? बन्न त अवश्य बन्छ नि । स्वर्गको दृश्य नै छुट्टै हुन्छ । जस्तो जस्तो पार्ट खेल्दै जान्छन्, थाहा हुँदै जान्छ । यसलाई भनिन्छ- अनाहकको रक्तपातको खेल । अनाहक (विना काम) नोक्सान भइरहन्छ नि । भूकम्प जान्छ, कति नोक्सान हुन्छ । बम फ्याँक्छन्, यो बेकार हो नि । कसैले केही कहाँ गर्छ र । विशाल बुद्धिका जो छन्, उनले सम्झन्छन्- विनाश वास्तवमा भएको थियो । अवश्य मारामारी भएको थियो । यस्तो खेल पनि बनाउँछन् । यो त बुझ्न पनि सक्छन् । कोही बेला कसैको बुद्धिमा टच हुन्छ । तिमी त प्राक्टिकलमा छौ । तिमी त्यस राजधानीको मालिक पनि बन्छौ । तिमीले जान्दछौ- अब त्यस नयाँ दुनियाँमा जानु अवश्य पर्छ । ब्राह्मण जो बन्छन् ब्रह्माद्वारा या ब्रह्माकुमार-कुमारीहरूद्वारा ज्ञान लिन्छन् भने वहाँ आउनेछन् । रहन्छन् त आफ्नै घर-गृहस्थमा नै । धेरैलाई त चिन्न पनि सकिँदैन । सेन्टरहरूमा कति आउँछन् । यति सबै याद कहाँ रहन सक्छ र ? कति ब्राह्मण छन्, वृद्धि हुदा हुँदा अनगिन्ती हुनेछन् । एक्युरेट हिसाब निकाल्न सकिँदैन । राजालाई कहाँ थाहा हुन्छ र- एक्युरेट प्रजा कति छन् । निकाल्न त जनगणना आदि निकाल्छन्, फेरि पनि फरक पर्छ । अहिले तिमी पनि विद्यार्थी, यी पनि विद्यार्थी हुन् । सबै आत्मा भाइहरूले याद गर्नु छ- एक बाबालाई । साना बच्चाहरूलाई पनि सिकाउनुपर्छ- बाबा बाबा भन्न । यो पनि तिमीले जान्दछौ- पछि गएर बाबालाई तुरुन्तै चिन्नेछन् । देख्छन्- यति धेरै सबैले वर्सा लिइरहेका छन्, तब धेरै आउनेछन् । अन्तिममा तिमीमा आकर्षण बढ्दै जानेछ । पवित्र बनेपछि आकर्षण हुन्छ, जति योगमा रहन्छौ, उति आकर्षण हुन्छ, अरूलाई पनि खिच्नेछौ । बाबाले

पनि खिचनुहुन्छ नि । धेरै वृद्धि भइरहनेछ । यसको लागि युक्तिहरू पनि सोचिरहेका छौं । गीताका भगवान् को ? कृष्णलाई याद गर्न त धेरै सहज छ । उनी त साकार रूप हुन् नि । निराकार बाबाले भन्नुहुन्छ— म एकलाई याद गर । यसमा नै सारा आधारित छ, त्यसैले बाबाले भन्नुभएको थियो— यस कुरामा सबैसँग लेखाइराख । ठूलो लिस्ट बनायौ भने मानिसहरूलाई थाहा हुनेछ ।

तिमी ब्राह्मणहरू जब पक्का निश्चयबुद्धि हुनेछौ, वृक्ष वृद्धि हुँदै जानेछ । मायाको तुफान पनि अन्त्यसम्म आउनेछ । विजय प्राप्त भएपछि फेरि न पुरुषार्थ रहनेछ, न माया रहनेछ । यादमा नै धेरैजसो हाँड्नु । जति तिमी योगमा मजबुत रहन्छौ, उति हार्नेछैनौ । यो राजधानी स्थापना भइरहेको छ । बच्चाहरूलाई निश्चय छ— हाम्रो राज्य हुनेछ, फेरि हामी हीरा-जुहारत कहाँबाट ल्याउनेछौ ! खानीहरू सबै कहाँबाट आउनेछन् ! यो सबै अवश्य थिए नि । यसमा अलमलिने कुरै छैन । जे हुनु छ त्यो यथार्थमा देख्नेछौ । स्वर्ग त अवश्य बन्नेछ । जसले राम्रोसँग पढ्छ, उनलाई निश्चय रहन्छ, हामी भविष्यमा राजकुमार बन्नेछौ । हीरा-जुहारतका महल हुनेछन् । यो निश्चय पनि सेवाधारी बच्चाहरूलाई नै हुनेछ । जो कम पद पाउनेवाला छन्, उनलाई त हामीले महल आदि कसरी बनाउँछौ होला, यस्तो यस्तो ख्याल कहिल्यै आउँदा पनि आउँदैन । जसले धेरै सेवा गर्छन्, उनै महलमा जानेछन् नि । दास-दासीहरू त तयार मिल्नेछन् । सेवाधारी बच्चाहरूलाई नै यस्तो यस्तो ख्याल आउँछ । बच्चाहरूले पनि जान्दछन्— कस-कसले राम्रो सेवा गर्छन् । हामीले त पढेकाहरूको भारी बोक्नेछौ । जस्तै यी बाबा छन्, बाबालाई ख्याल रहन्छ नि । बूढा र बालक समान भए, त्यसैले यिनको क्रियाकलाप पनि बच्चाको जस्तै हुन्छ । बाबाको त एउटै काम छ— बच्चाहरूलाई पढाउनु, सिकाउनु । विजय मालाको दाना बन्नु छ भने पुरुषार्थ पनि धेरै हुनुपर्छ । धेरै मीठो बन्नु छ । श्रीमत्तमा चल्नुपर्ने हुन्छ, तब नै उँच बन्नेछौ । यो त बुझ्ने कुरा हो नि । बाबा भन्नुहुन्छ— मैले जे सुनाउँछु, त्यसमा जज गर । पछि गएर अभै तिमीलाई साक्षात्कार भइरहनेछ । समीप आउँदै गएपछि याद आइरहनेछ । ५ हजार वर्ष भएको छ, आफ्नो राजधानी फर्किदै छौ । ८४ जन्मको चक्र लगाएर आएका छौ । जसरी भास्कोडिगामाको लागि भन्दछन्— विश्वको चक्कर लगाए । तिमीले यस विश्वमा ८४ को चक्कर लगायौ । ती भास्कोडिगामा त एक जना गए नि । यहाँ पनि एक हुनुहुन्छ, जसले तिमीलाई ८४ जन्महरूको रहस्य सम्झाउनुहुन्छ । राजवंश (डिनायस्टी) चल्छ । आफूभित्र देख्नु छ— मभित्र केही देह-अभिमान त छैन ? हैरान त हुन्न ? केही रिसाउँदा त रिसाउँदिन ?

तिमी योगबलमा हुनेछौ, शिवबाबालाई याद गरिरहन्छौ भने तिमीलाई कसैले थप्पड लगाउन पनि सक्नेछैन । योगबल नै ढाल हो । कसैले केही पनि गर्न सक्नेछैन । यदि कसैले चोट खान्छ भने अवश्य देह-अभिमान छ । देही-अभिमानीलाई चोट लाग्न सक्दैन । भूल आफ्नै हुन्छ । विवेकले यस्तो भन्दछ— देही-अभिमानीलाई कसैले केही पनि गर्न सक्दैन, त्यसैले कोसिस गर्नु छ, देही अभिमानी बन्ने । सबैलाई सन्देश पनि दिनु छ । भगवानुवाच, मन्मनाभव । कुन भगवान् ? यो पनि तिमी बच्चाहरूले सम्झाउनु छ । यही एक कुरामा तिम्रो विजय हुनेछ । सारा दुनियाँमा मानिसहरूको बुद्धिमा कृष्ण भगवानुवाच छ । जब तिमीले सम्झाउँछौ अनि भन्छन्— कुरा त सही हो । तर जब तिमीले जस्तै बुझ्नु तब भन्नेछन्— बाबाले जे सम्झाउनुहुन्छ, त्यो ठीक हो । कृष्णले कहाँ भन्छन् र— म यस्तो हुँ, मलाई कसैले जान्न सक्दैन । कृष्णलाई त सबैले चिन्न सक्छन् । यस्तो पनि होइन, कृष्णको तनद्वारा भगवान्ले भन्नुहुन्छ । होइन । कृष्ण त हुन्छन् नै सत्ययुगमा । वहाँ कसरी भगवान् आउन सक्नुहुन्छ ? भगवान् त आउनुहुन्छ नै पुरुषोत्तम संगमयुगमा । तिमी बच्चाहरूले धेरैबाट लेखाउँदै जाऊ । तिम्रो यस्तो किताब छापिएको होस्, जसमा सबैको लिखत होस् । जब देख्नेछन्— यसमा त यति सबैले यसरी लेखेका छन्, अनि स्वयम् पनि लेख्नेछन् । फेरि तिम्रो पासमा धेरैको लिखत हुनेछ— गीताका भगवान् को हुन् ? त्यसमा पनि लेखिएको होस्— उँच भन्दा उँच बाबा नै हुनुहुन्छ, कृष्ण त उँच भन्दा उँच हुँदै होइनन् । उनले भन्न सक्दैनन्— मामेकम् याद गर । ब्रह्माभन्दा पनि उँच भगवान् हुनुहुन्छ नि । मुख्य कुरा नै यही हो, जसबाट सबैको गरिबी (देवाला) समाप्त हुनेछ ।

बाबा कुनै यस्तो भन्नुहुन्न, यहाँ बस्नुपर्छ । पर्देन, सतगुरुलाई आफ्नो बनाएर फेरि आफ्नै घरमा गएर बस । शुरुमा त तिम्रो तपस्या भट्टी थियो । शास्त्रहरूमा पनि भट्टीको कुरा छ, तर भट्टी केलाई भनिन्छ, यो कसैले जान्दैनन् । भट्टी हुन्छ ईटहरूको । त्यसमध्ये कुनै पाकेका, कुनै कँचा निस्कन्छन् । यहाँ पनि हेर, सुन छँदै छैन । बाँकी कंकड पत्थर छ । पुरानो चीजको मान धेरै हुन्छ । शिवबाबाको, देवताहरूको पनि मान छ नि । सत्ययुगमा त मानको कुरै हुँदैन । वहाँ कहाँ पुरानो चीज खोज्छन् र । वहाँ पेट अघाएको हुन्छ । खोज्ने आवश्यकता रहँदैन । तिमीलाई खन्न पर्देन,

द्वापरपछि खन्न शुरू गर्नेछन् । घर बनाउँदा केही देखियो भने सम्भन्धन् तल केही छ । सत्ययुगमा तिमिलाल कुनै पर्बाह हुँदैन । वहाँ त सुनै सुन हुन्छ । ईट पनि सुनको हुन्छ । कल्प पहिले जे भएको थियो, जे निश्चित छ, त्यही साक्षात्कार हुन्छ । आत्माहरूलाई बोलाइन्छ, त्यो पनि ड्रामामा निश्चित छ । यसमा अल्मलिनुपर्ने आवश्यकता छैन । हर सेकेण्ड पार्ट चल्छ, फेरि हराउँछ । यो पढाइ हो । भक्तिमार्गमा त अनेक चित्र छन् । तिम्रा यी चित्र सबै अर्थ सहित छन् । अर्थ विनाका कुनै चित्र छैनन् । जबसम्म तिमिले कसैलाई सम्झाउँदैनौ, तबसम्म कसैले बुझ्न सक्दैनन् । सम्झाउनेवाला समझदार ज्ञानका सागर एकै बाबा हुनुहुन्छ । अहिले तिमिलाल मिलेको छ ईश्वरीय मत । तिमि ईश्वरीय घरानाका अथवा कुलका हो । ईश्वर आएर कुल नै स्थापना गर्नुहुन्छ । अहिले तिमिलाल राज्य केही छैन । राजधानी थियो, अहिले छैन । देवी-देवताहरूको धर्म पनि अवश्य हुन्छ । सूर्यवंशी-चन्द्रवंशी राज्य हुन्छ नि । गीताद्वारा ब्राह्मण कुल पनि बन्छ, सूर्यवंशी-चन्द्रवंशी कुल पनि बन्छ । बाँकी अरू कुनै हुन सक्दैन । तिमि बच्चाहरूले सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जानिसकेका छौ । पहिले त सम्भन्ध्यौ- महाप्रलय हुनेछ । अन्तिममा देखाउँछन्- सागरमा पीपलको पातमाथि कृष्ण आउँछन् । पहिला नम्बरमा त श्रीकृष्ण नै आउँछन् नि । बाँकी सागरको कुरा होइन, अहिले तिमि बच्चाहरूलाई समझ धेरै राम्रो आएको छ । खुशी पनि उनलाई हुन्छ, जसले रूहानी पढाइ राम्रोसँग पढ्छन् । जसले राम्रोसँग पढ्छन्, उनै सम्मान सहित पास (पास विद् अनर) हुन्छन् । यदि कसैसँग दिल लागेको छ भने पढाइको समय पनि उही याद आइरहन्छ । बुद्धि वहाँ गइहाल्छ, त्यसैले पढाइ हमेसा ब्रह्मचर्यमा पढिन्छ । यहाँ तिमि बच्चाहरूलाई सम्झाइन्छ- एक बाबा सिवाय अरू कहीं पनि बुद्धि जानु हुँदैन । तर जान्दछु- धेरैलाई पुरानो दुनियाँ याद आइहाल्छ । फेरि यहाँ बसेर पनि सुन्दै सुन्दैनन् । भक्तिमार्गमा पनि यस्तै हुन्छ । सतसङ्गमा बसे पनि बुद्धि कहाँ कहाँ भागिरहन्छ । यो त धेरै बेजोडको परीक्षा हो । कोही त यहाँ बसेर पनि मानौं सुन्दैनन् । कुनै बच्चाहरूलाई त खुशी हुन्छ । सामुन्ने खुशीमा भुमिरहन्छन् । बुद्धि बाबाको साथ छ भने फेरि अन्त मति सो गति हुनेछ । यसको लागि धेरै राम्रो पुरुषार्थ गर्नु छ । यहाँ त तिमिलाल धेरै धन मिल्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) विजय मालाको दाना बन्नको लागि धेरै राम्रो पररूषार्थ गर्नु छ, धेरै मीठो बन्न छ, श्रीमतमा चलनु छ ।
- २) योग नै सुरक्षाको लागि ढाल हो, त्यसैले योगबल जम्मा गर्नु छ । देही-अभिमानी बन्ने पूरा कोसिस गर्नु छ ।

वरदान:- निराशाको चितामाथि बसेका आत्माहरूलाई नयाँ जीवनको दान दिने त्रिमूर्ति प्राप्तिहरूले सम्पन्न भव संगमयुगमा बाबाद्वारा सबै बच्चाहरूलाई सदा स्वस्थ, सदा सम्पत्तिवान् र सदा खुशी रहने त्रिमूर्ति वरदान प्राप्त हुन्छ, जो बच्चाहरू यी तीनवटै प्राप्तिहरूबाट सदा सम्पन्न रहन्छन्, उनको भाग्य, हर्षितमुख चेहरा देखेर मानव जीवनमा जिउने उमंग-उत्साह आउँछ किनकि अहिले मानिसहरू जिउँदो भएर पनि निराशाको चितामाथि बसेका छन् । अब यस्ता आत्माहरूलाई मरजीवा बनाऊ । नयाँ जीवनको दान देऊ । सधैं स्मृतिमा रहोस्- यी तीनवटै प्राप्तिहरू हाम्रो जन्म सिद्ध अधिकार हुन् । तीनवटै धारणाहरूको लागि डबल अन्डरलाइन लगाऊ ।

स्लोगन:- न्यारा र अधिकारी भएर कर्ममा आउनु- यही बन्धनमुक्त स्थिति हो ।

अव्यक्त स्थितिको अनुभव गर्नको लागि विशेष होमवर्क

- (२९) मनको एकाग्रताले नै एकरस स्थितिको अनुभव गराउँछ । एकाग्रताको शक्तिद्वारा अव्यक्त फरिश्ता स्थितिको सहज अनुभव गर्न सक्नेछौ । एकाग्रता अर्थात् मनलाई जहाँ चाह्यो, जसरी चाह्यो, जति समय चाह्यो उति समय एकाग्र गर । मन वशमा होस् ।